

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

## Rusija in Kitaj.

Dopis iz Rusije, 15. maja st. st.

(Dalje.)

Te dni je v „Royal United Service Institution“ v Londonu g. Kolkown čital javno lekcijo o kitajskih razmerah in o kitajskem napredku in kako naj si Anglija vse to obrne v svojo korist. Kolkown je sam živel v Kitaji, sploh v Aziji, kot dopisnik v „Times“ in je razmere izučil na mestu. Hočem omeniti glavne točke njegovega govora, kakor sem ga čital v „Novostjah“.

Rusija, pravi Kolkown, je opasna Angliji samo na materiku (kontinent) azijskem. Njene intrige v Koreji, zamešateljstva na rusko-kitajski granici, ukrepljenje Serahsa, Merva, Ashabada — vse to dokazuje namen Rusije: napasti na celost Kitaja in Indije, k čemur išče samo še udobnega slučaja.

Cilj Anglije mora torej biti: sporazumeti se s Kitajem, zblížiti in pobratiti se z njim in tako postaviti krepko steno proti „vojujočej Rusiji“ v Aziji. Kadar bode Kitaj znal, da ima na svojej strani tako mogočnega zaveznika, kot je Anglija, bodo mu roke razvezane in on bode postopal glede Rusije nezavisno, trdo in energično.

Anglija ima v Aziji naseljenje petnajstkrat večje nego Rusija in 21krat večje nego Francija; prostranstvo angleških kolonij presega samo prostranstvo ruskih, no ne francoskih. Anglija ima železnice na 15.000 kilometrov, telegrafa na 30.000 kilometrov, kabela na 12.000 kilometrov. Letni promet angleške trgovine znaša 150 milijonov funtov sterlingov. Vojna sila Anglije nadkriljuje v mnogem vojne sile Rusije in Francije vkup, razen tega ima Anglija tako važne opore, kakor Sueški kanal, Indijo, Ceylon, Singapore, Hong-Kong in nedavno pridobljeno pristanišče Hamilton.

Rusija, govori Kolkown, želi ukrepiti se čedalje bolj in bolj v Aziji. Od Kaspija do Afganistana in Vladivostoka in na vseh važnih krajih ob ruski meji v Aziji zida Rusija trdnjavo za trdnjavo in je že zdaj pripravljena položiti svojo roko na Afganistan in kitajske provincije ob meji. Francija, govori dalje dopisnik v „Times“, igra poslednjo ulogo že zdaj, a v bodočem še bolj

gotovo. Tonkinska ekspedicija podrla je „prestiz oholega naroda“ v Kitaji. Francija se je prva prepirčala, kako veliko so napredovali Kitajci za poslednje desetletje; potrpevši neudačo, stopila je Francija nehoté na „zadnji plan“ in zdaj ni več državne sile, ki bi uravnovešivala (équilibrer) to vstojno vprašanje; zmaga nad Francijo bila je Kitaju „vojni urok“ (lekcija) in osvobodivši se od Francozov, ima zdaj Kitaj na Amuru, to je na ruske granici, svobodne roke. Kitajci so se oživeli, perijodični časniki razžigajo njih bojevitost, njih patriotizem; celo glavni pristaši konservativne stranke pridružili so se zdaj k progresivnej stranki, t. j. k stranki vojne proti Rusiji, k stranki mogočnosti in bodočnosti Podnebesnega carstva. Kitajci popravljajo ceste, proveli so telegraf na 3000 milj. V provincijah Kvang-Si in I-jupan sosedotočeno je od 50 do 100 tisoč vojakov, oboroženih in učenih po evropski. (Vidno, Anglež se laže, kakor je dolg in širok.)

Ostaje Anglija. Interesi njeni so interesi kitajski, t. j. obči s Kitajem, (kakor povsod, kjer je treba nabijati angleški žep); ker so interesi isti, je isti tudi vrag, t. j. Rusija, ki se baje Angličanom daje čutiti od Bospora do Žoltega morja in na vsej severnej meji Kitaja, Indije, Perzije in Armenije. Ta sovražnik, ki zavzema jako ugoden strateški položaj, grozi i Angliji i Kitaju, da bi uničil njiju trgovino in mogočnost. Treba je Kitajcem dati več inostranih instruktorjev, Angličanov in Nemcev, in politika angleške vlade mora biti: politika zblížanja s Kitajem, z Japonom in Mandžurijo; vsi oni vkup štejejo 530 milijonov duš in morejo razbiti Rusijo in storiti jo za vselej brezopasno.

Tako govori in sodi Angličan; nam ostaja le zahvaliti se mu ponižno za njega odkritosrčnost, ki pa ni bila potrebna, kajti mi sami smo vselej dobro znali vse, kar je on povedal svojim „soočestvenikom“; zato pa lahko rečemo, da nam opasnost ni neznana, no zagotavljati moramo, da nam ni tako strašna, kakor Angličan hoče, da bi mislili. Zopet se nam v tolažbo javlja ruska poslovica: „Bog ne dast, svinja ne sjest“ — če Bog da, nas svinja ne poje.

Predno Kitaj oboroži vse svoje gromadne pro-

vincije, predno bodo vsi njega vojaki disciplinovani in obučeni po nemški, preteklo bode še veliko vode in Anglija je lahko uverjena, da mi ne bomo spali. To naj bi znal i Bismarck. Ruski narod, kakor sploh vsak slovanski narod, je miroljubiv, no kadar je treba, postoji za „čest in dostojinstvo“ otečestva, pa tudi „interesov“ imamo nekaj v Aziji. To je dal razumeti tudi naš Samodržec v svojem povelji černomorskemu brodogradu, ki posebno v Angliji ni bilo všeč, kakor nas je izvestil telegraf.

Ko so se pojavila prva izvestja o zlih naklepih naših kitajskih sosedov, vprašal sem svojega dobrega prijatelja, ki je šest let bil v Zabajkalskeje oblasti na vidnem mestu vojne administracije in je imel velikrat priliko, slišati mnenje ruskih administrativnih činovnikov o sosednjih kitajskih uradih, s katerimi so imeli opraviti in ki zna „nastrotjenje duhov“ v sosednjih kitajskih provincijah. On me je uverjal, da brez vojne mej Kitajem in Rusijo v bodočem — mira ne more biti, kajti Kitajci hote za vsako ceno pridobiti Usurijski kraj. V občenji z ruskimi poddaniki so „zanosčivi, pridirčivi, nahalni“ (keck) in napali bodo Kitajci prvi. Mimogrede naj povem, da se ta moj prijatelj, katerega s ponosom smem tako imenovati, vedno zanima o razmerah južnih Slovanov mej seboj, o njih mnenji o Nemcih, občih vragih Slovanov in kako „moji zemljaki“ gledajo na Rusijo itd. Kadar prihodi k meni, ali jaz k njemu, vselej je prvo vprašanje: „Čto novago prinés „Slovenskij Narod“? Tudi „Rogača“ in „Slovana“ pregleduje in se ne more načuditi, kako ima tak majhen narod tako gromadno perijodično literaturo, kajti govoril sem mu i o drugih naših slovenskih listih.

Itak sklepam z željo, da bi nas vse naši večni vrage našli pripravljene k vsemu; k temu treba posebno, da bi mi sami, rodni bratje Slavjani, spoznavali drug drugega, znali, kaj imamo in kaj moremo in da bi odvrgli vse pricepljene nam od Nemcev tesne pojme o veroizpovedanji. Slovani smo, a drugo vse, kakor kdo sam hoče. „S Črne Gore do Urala, od Balkana do Triglava kliče krasna majka Slava: Slavjani, ne vdajmo se!“

Krutorogov.

## LISTEK.

### Andrej Kólosov.

(Ruski spisal I. S. Turgenev, preložil Osamélec.)

V neveliki, čedno opravljeni sobi pred kamnom sedelo je nekoliko mladih ljudi. Zimski večer se je baš pričel; samovar vrel je na mizi, razgovor vrtel se je ter prehajal od predmeta na predmet. Začeli so govoriti o nenavadnih ljudeh in o tem, v čemer se oni razlikujejo od navadnih ljudi. Vsak izrazil je svoje mnenje, kakor je vedel; glasovi povišali so se ter zašumeli. Majhen, bled človeček, ki je dolgo poslušal, popivaje čaj ter pušec cigareto, pogovarjanja svojih tovarišev, ustal je najedenkrat ter se obrnil k nam vsem (jaz sem bil tudi v čišli prepirajočih se) s temi le besedami:

— Gospoda! vse vaše globokomiselné besede so si lepe, a brezhasne. Vsak pri tem spozna svojega protivnika in vsak ostaja pri svojem prepričanju. Mi pa se nismo sešli prvič, sprli se nismo prvič in vsled tega smo najbrže že povedali in spoznali mnenja drugih. Čemu se torej pričkate?

Izrekši te besede, stresel se je mali človeček malomarno pepel s cigarete v kamin, stisnil oči in mirno se nasmehljal. Vsi smo umolknili.

— Kaj nam je tedaj po tvojem storiti? dejal je jeden iz nas: — kvartati, kaj? ali vleči se spat, raziti se domov?

— Prijetno je kvartati in koristno spati, rekel je mali človeček: — raziti se, pa je še prerano. A vi me niste razumeli. Poslušajte: jaz predlagam, da nam vsak izmed nas, če je že prišlo do tega, opiše kako nenavno osebo, pripovedujoč nam svoj sestanek s kakim znamenitim človekom. Verujte mi, slaba zgodba sama je mnogo natančnejša nego izvrstna razsodba.

Zamislili smo se.

— Čudno, opomnil je jeden iz nas, velik šaljivec: — razven samega sebe ne poznam nijednega nenavnega človeka, moje življenje pa vam je, menim, vsem znano. Sicer, če hočete...

— Ne, vskliknil je drugi, — ni treba! Pa kaj, pristavil je, obrnivši se k malemu človečku: začni ti! Ti si nas vse motil v razgovoru, ti imaš besedo. Samo glej, ako nam ne bo ugajala tvoja povest, izsikali te bomo.

— Hvala, odgovoril je.

Stal je pri kamnu; vsedli smo se okolu njega ter utihnili. Mali človeček pogledal nas je vse, uprl svoj pogled v strop, ter pričel s povestjo:

— Pred desetimi leti, milostna gospoda, bil sem dijak v Moskvi. Moj otec, premožen stepski pomeščik, izročil me je upokojenemu nemškemu profesorju, ki se je zavezal, me za sto rubljev na mesec pojit, hraniti ter skrbeti za mojo нравnost. Nemec ta bil je obdarjen z jako važno in resno zvanostjo, začetkoma sem se ga v resnici bal. Nekega krasnega večera pa videl sem, povrnivši se domov z neko neizrazno radostjo, svojega gospodarja, sedečega s tremi ali štirimi tovariši za okroglo mizo, na koji se je nahajalo precejšnje število praznih butelij in neizpitih kozarcev. Zagledavši mene, ustal je moj vrli gospodar ter me, razmahujé z rokama in jecljaje predstavil čestiti družbi, ki mi je takoj ponudila kozarec punša. Ta prijeten prizor deloval je poživljujoče na mojo dušo; bodočnost moja kazala se mi je v samih vabljivih slikah. In v istini veselil sem se od tega znamenitega dne neomejene svobode in malo da nijsem pretepal svojega oskrbnika. Imel je ženo, ki je vedno dišala po dimu in slani kumarni vodi; bila je še precej mlada in že ni imela nijednega sprednjega zoba. Znano

## Notranje dežele.

V **državnem zboru** predlagal je včeraj poslanec Lienbacher, da se zakon o odpravi porotnih sodišč za anarhistične zločine zavrne v odsek. Ta predlog bil je vsprejet z 10 glasi večine. Danes se začne posvetovanje o carinskem zakonu v drugem branji.

## Vnanje države.

je, da vse Nemke jako kmalu izgube ta prepotrebni kras človeškega telesa. Nje omenil sem samo radi tega, ker se je strastno zaljubila v mene ter me pitala, da bi bil skoro umrl.

— K stvari, k stvari, zakričali smo. — Menda nam vsaj ne boš hotel pripovedovati svojih prednostij.

Ogersko, ali pa se jim to neprestano zabranjuje z izgovorom, da je v Rumuniji živinska kuga.

Vladni list je objavil več izjav skupničarjev, katere je **srbska** opozicija štela za svoje pri-  
staše, v katerih izjavljajo, da bodo podpirali vlado.  
Vlada jih je na brž s kakimi obljubami pridobila  
na svojo stran. — Kralj je rumunskemu ministru  
vn njih zadev Pherekyde podelil veliki križ, mini-  
sterskemu tajniku Lohovary-ju pa komanderski križ  
Takovskega reda. — Zaradi nepostavnostij pri vo-  
litvah vrše se sedaj preiskave. Oblastva postopajo jako  
pristransko. Iščejo samo, kje bi bila opozicija kaj  
zakrivila. V Obrenovci zaprli so več veljavnih kmetov.  
Kakor se zatrjuje, je preiskava konstatovala, da se  
je snovala neka anarhistična zarota po deželi. Tudi  
po drugih krajih zaprli so več oseb. — V tem,  
ko vlada samo premišljuje, kako bi zatrla opozicijo  
in se za vse drugo malo briga, se pa množe ro-  
parstva po deželi. Več bogatih trgovcev in duhov-  
nikov so že oropali.

„Dzennik Polski“ ve povedati, da je **bolgarski** knez sklenil, da bolgarske mladeži ne bodo več pošiljali na ruska vseučilišča, ampak na vseučilišči v Levovu in Krakovem. Knez tedaj hoče s silo uničiti vse zveze mej Rusijo in Bolgarijo. — „Journal de St. Petersburg“ je izvedel iz verodostojnega vira, da knezu v Bargasu ni pretela nikaka nevarnost za življenje. Zaroto so se izmislili le za volilske namene.

**Švicarski** narodni svet izvolil je radikalca Morela predsednikom in klerikalca Zempa podpredsednikom. Stanovski svet je pa volil Boryja predsednikom in Scherba podpredsednikom. Oba sta klerikalca.

**Angleški** parlament bode sedaj najbrž razpuščen, ko je spodnja zbornica zavrgla irsko predlogo. Pri novih volitvah utegne liberalna stranka dobiti več mandatov, ker Irci konservativcev ne bodo podpirali. Po angleških mestih biva mnogo Ircev in ti so marsikje pri zadnjih volitvah konservativni stranki pomagali k zmagi. Konservativci bili so Ircem obljubili razen avtonomije še varstveno carino za irsko obrt, ako zmagajo pri volitvah. Ker so pa sedaj v parlamentu nasprotovali irske avtonomiji, bodo pa vse Irci pri volitvah jim nasprotovali.

Mej Vatikanom in Francijo vrše se pogajanja, kak delokrog naj bode imel papeški apostoliški delegat v **Kitaji**. Nek francoski list je izvedel, da bode delokrog papeškega delegata omejen samo na duhovske zadeve, ter bode Francija še vedno obdržala pokroviteljstvo kristijanov v **Kitaji**.

— (Presvetli cesar) podaril je Šoštanjskemu trgu za zgradbo šole 200 gld.

— (Dnevni red izredni javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v sredo 9. dan junija 1886. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani: Nujni predlog mestnega odbornika dra. Alf. Mošé-ta in tovarišev, da je Njega ekscelenciji gospodu ministerskemu predsedniku grofu Taaffe-ju poslati spomenico o tukajšnjih dogodkih za poslednjih dni.

teh roditeljev svojemu sinu lasé ruval — zato, ker se mu je na obleki odtrgal gumb, jaz pa tisti čun na vsem surtuku nijsem imel več nego šest gumbov. V primeri z mnogimi svojih tovarišev slul sem za bogatega človeka; moj otec pošiljal mi je zdaj pa zdaj nevelike zavoje sivih, obdelelih asignacij, in vsled tega nijsem užival samo neodvisnosti, temveč imel sem vedno dobrikavcev in lizúnov . . . kaj pravim — imel! tudi moj lovski pes Armiška, kateri se je, ne gledé na svoje rojstvo za tičji lov, tako bal strela, da ga je jedini pogled na puško pripravil v neopisen nemir. Sicer jaz kakor vsak mlad človek nijsem bil prost onega praznega, notranjega vrenja, katero se navadno končava, razrešivši se v vrste bolj ali manj mršavih pesnij, jako mirno in dobro. Hotel sem nečesa, kopernel sem za nečim in mislil o nečem; priznavam, da celo tedaj nijsem dobro vedel, o čem sem mislil. Sedaj razumem, česa mi je nedostajalo — čutil sem svojo osamelost, žejen sem bil občevanja s tako nazvanimi živimi ljudmi; beseda: življenje (izgovarjaj žüvljenje) zvenelo je v moji duši, in jaz poslušal sem z neizmernim nemirom ta zvok . . . Valerjan Nikitić, dajte mi blagovoljno jedno pahitos!

(Dalje prih.)

spreved. Za krsto uvrstili so se sorodniki, dostojanstveniki, mej njimi deželni predsednik baron Winkler, župan Grasselli z mnogimi mestnimi odborniki, zastopniki „Slovenske Maticе“, več korarjev, duhovniki iz Ljubljane in iz okolice, rodoljubi s slovenskega Štajerja, katerih imena so razvidna na drugem mestu, vsi v Ljubljani živeči štajerski Slovenci in mnogo drugega odličnega občinstva. Spreved pomikal se je s Tržaške ceste skozi mesto, okolu „Zvezde“, mimo Matične hiše, ker je pokojni Raič bil ustanovnik „Matice Slovenske“, po Gledališki ulici, čez frančiškanski trg, Slonove ulice in Dunajsko cesto. Po končanih pogrebnihi obredih zapela sta čitalnški pevski zbor in zbor „Slavcev“, ki sta poprej pred hišo izborna pela „Oče naš“, prekrasno skladbo „Nad zvezdami“ tako v srce sezajoče, da se je porosilo marsikatero oko. Potem pa je nastopil dr. J. Vošnjak in v lepem govoru slavil vrline in zasluge pokojnika, čegar spomin bode živel, dokler bode Slovencev na svetu. Združena zbora zapela sta potem „Blagor mu“, na kar smo se poslovili od preranega groba, ki krije truplo dičnega našega Božidara, ki je tako iskreno ljubil svoj rod. Raičev grob je tik zidu, na južni strani kapelice, na katere severni strani počiva pokojni Bleiweis, na vzhodni strani pa Jurčič. — Po pogrebu sešli so se gospodje, dospevši iz Štajerske, da izkažejo Raiču poslednjo čast, in narodnjaki Ljubljanski v steklenem salonu in sosednjih sobah Čitalnice. Bilo je vkupe lepo število Raičevih prijateljev in častilcev, mnogo odličnih vodij in prvoboriteljev, bilo pa je tudi mnogo krepkih nagovorov, iz katerih je odsevala globoka toga na izgubi, ki nas je zadela, pa tudi odločna volja, nadaljevati Raičevo delo za narodno celokupnost in ravnopravnost. Glavni govorniki so bili: dr. Gregorec, dr. Vošnjak, dr. Bleiweis, dr. Tavčar, ces. svetnik in poslanec Jerman, župan Grasselli, župnika Meško in Sovič, poslanec M. Vošnjak, dr. Požar, dr. Gršak itd.

— (K pogrebu ranjega g. Raića) pri-  
peljalo se je mnogo čestilcev njegovih iz lepe Štir-  
ske. Isti so se podpisali na polo, ki so jo dali po-  
kojnikovemu bratrancu gosp. prof. Raiću v spomin.  
Pripeljali so se sledeči gospodje: Jerman Josip,  
deželni poslanec; P. Sovič Skender, župnik pri  
sv. Trojici v Halozah; dr. Geršak Ivan, beležnik  
in načelnik okrajnega zastopa Ormoškega; Vodu-  
šek Andrej, župnik pri sv. Andreji v Leskovcih (v  
Halozah); Gregorič Anton, posestnik, zastopnik  
„Slovenskega pevskega društva“ v Ptui; dr. Ži-  
žek Anton, „Ormoške Čitalnice“ in „Sloge“ pred-  
sednik; Gregorec Anton, zdravnik pri sv. Mar-  
jeti; Meško Jakob, župnik pri sv. Lovrenci v  
Slov. Goricah; Hrzić Jože, župnik Pulskavski;  
Trstenjak Jakob, župnik pri sv. Marjeti niže  
Ptuja; Kukovec Jos., župnik pri sv. Andraži v  
Slov. Gor.; Dekort Josip, kapelan v Slatini;  
dr. Gregorec Lavoslav, kanonik; Prus P. Sta-  
nislav, kaplan kot zastopnik samostana Ptujskih oo.  
minoritov; Lajh Korbinijan, župnik pri sv. Jurji  
na Pesnici; Herg Lovrencij, kanonik Lavantinski  
v Mariboru; Borsečnik Anton, stolni in mestni  
vikar v Mariboru; Raisp Ferdinand, graščinski  
oskrbnik v Ptui; Jurič Jakob od sv. Lovrenca na  
Dr. polji; dr. jur. Jurtela Franc, kot t. č. pred-  
sednik političnega društva „Pozor“; dr. Rjadaj Fr.  
deželni poslanec štirski; dr. Dominkuš Ferdinand,  
deželni poslanec štirski; Kolednik Radoslav,  
župnik na Hajdini pri Ptui; Hirti Fran, nadar-  
benik v Ptui; Meško Davorin, kaplan pri sv.  
Barbari v Halozah; Hajšek Anton, dekan v Slo-  
venski Bistrici; Lendovšek Miha, župnik v Ma-  
kolah; Černoša Šime, župnik Pišečki; Vošnjak  
Miha, državni in deželni poslanec; Veršec Fran,  
c. kr. notar v Sevnici. — Raić Filip, stric Raića  
Božidara iz Bodislavec pri Mali Nedelji; Raić Jo-  
sip, netjak R. B.; Raić Ivan in Kuharič Ivan,  
oba na Lešnici, šurjaka R. B.; Žiher Jurij, cer-  
kveni ključar pri sv. Barbari v Halozah; Habja-  
nič Jožef, od sv. Barbare v Halozah; Korošec  
Jožef, cerkvenik sv. Barbare v Halozah; Urbas  
Franc, od sv. Lovrenca iz Polja, v imenu ptujske  
posojilnice.

— (Na grob pokojnega Raiča) položilo se je 41 vencev; vsi so bili prekrasni in vsi s trakovi. Prepisali smo si je po istej vrsti, po kateri so se bili položili: 1. Premilemu bratrancu Anton in Marija Raič; 2. Vrlému domorodnemu duhovnu — Kaplani Ljubljanski; 3. Letzter Gruss — Familie Karl Tauscher; 4. Pisatelju in odborniku — Matica Slovenska; 5. Zvestemu soboritelju —



## Dunajska borza

dné 9. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

|                                             |     |      |     |     |
|---------------------------------------------|-----|------|-----|-----|
| Papirna renta                               | 85  | gld. | 20  | kr. |
| Srebrna renta                               | 85  | "    | 75  | "   |
| Zlata renta                                 | 116 | "    | 80  | "   |
| 5% marena renta                             | 101 | "    | 95  | "   |
| Akcije narodne banke                        | 881 | "    | —   | "   |
| Kreditne akcije                             | 282 | "    | 50  | "   |
| London                                      | 126 | "    | 30  | "   |
| Srebro                                      | —   | "    | —   | "   |
| Napol.                                      | 10  | "    | 01  | "   |
| C. kr. cekini                               | 5   | "    | 93  | "   |
| Nemške marke                                | 61  | "    | 90  | "   |
| 4% državne srečke iz l. 1854                | 250 | gld. | 129 | "   |
| Državne srečke iz l. 1864                   | 100 | gld. | 168 | "   |
| Ogrska zlata renta 4%                       | 106 | "    | 55  | "   |
| Ogrska papirna renta 5%                     | 95  | "    | 05  | "   |
| 5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.        | 105 | "    | 20  | "   |
| Dunava reg. srečke 5%                       | 100 | gld. | 116 | "   |
| Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi | 125 | "    | 90  | "   |
| Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice  | 120 | "    | —   | "   |

### Zahvala.

Naš neustrašljivi in nenadomestljivi zagovornik gospod

### RAIČ BOŽIDAR

nas je zapustil. Tem povodom skalo se je toliko ljubezni in spoštovanja; izražala so se sočutja na vse mogoče načine. Za vse to izrekamo najsrčnejšo in najtoplejšo zahvalo. Zahvala za mnogobrojne vence! Osobito presrečna zahvala štirskim rodoljubom, ki so se udeležili tako mnogobrojno pogreba, zahvala ljubljanskim pevcem čitalniškim in „Slavcu“ za njihovo izborni petje, in ljubljanskemu „Sokolu“ za udeležbo in nošnje vencev; zahvala vsem drugim društvom pa tudi vsemu drugemu čest. občinstvu za toli mnogobrojno udeležbo!

V Ljubljani, 9 junija 1886.

(425)

Tužna rodbina.

\*\*\*\*\*

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigo-tržnicah knjiga:

## Die landwirtschaftlichen Gesetze u. Verordnungen des Herzogthums Krain.

Za poljedelce in gozdarje, političke uradnike, občinske predstojnike, osebito za kranjske učitelje in učiteljske pripravnike.

S pojasnili izdal na svitlo prof.

Vilj. Linhart.

6 pól v 8°. Cena mehko vezani knjižici je 50, po pošti 55 kr.

Ta knjižica obseza vse poljedelske postavbe in ukase na Kranjsko: postavbo za tišje varstvo, pokončavanje mrlesov, poljsko varstvo, za pokončavanje predence, v obrambo ribarenja itd., s primernimi privodnoslovnimi in poljedelskimi pojasnili. Tudi priložene razprave o „tišjem varstvu“, „predenci“, „umnem ribarstvu“, „trtni uši“ ita. obsejajo mnogo poučljivega in zanimivega. Dodatek razpravlja vrednost gonda in najvažnejše določbe gozdarskega zakona. Ker je gotovo toplo želeli, da se razširja ananje poljedelskih postav, kajti take zbirke gleda teh postav smo dodaj, ogrešali, bode ta knjiga itinito odpomogla živu potrebi. Priporočamo jo torej vsem onim, ki se pečajo s poljedelstvom, osebito pa velečestiti duhovščini in kranjskemu učitelstvu.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

\*\*\*\*\*

(557—3)

## Košnja v najem

se bode v soboto dne 12. junija ob 1/2 9. uri zjutraj na travniku „Mesarica“ (18 delov) v Mestnem logu oddajala.

(424—1)

J. Rodé-Dogan.

## Gostilnica

in

## letna stanovanja

„POD LIPO“

v Lescah blizu Bleda,

na Rudolfovej železnici na Gorenjskem.

Udano podpisani s tem naznanja, da je z vsemi ugodnostimi opravljeni hotel s 13 elegantnimi sobami za daljše bivanje letnih gostov 1. junija t. l. otvoril. Vabeč p. n. potujejo in letovišča iskajoče občinstvo na mnogobrojni obisk njegovih prostorov, rečno zagotavlja, da je vse preskrbljeno za izvrstne jedi in pijače, točno postrežbo in ugodno bivanje.

Udani

Ignacij Kosjek, hotelier.

(423—1)

## „NARODNA TISKARNA“ vizitnice

priloga po nižje ceni

v elegantnej obliki.

Umetne

(50—37)

## zobe in zobovja

ustavlja po najnovjšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel, poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

## LIPPMANN-OVI KARLSBADSKI ŠUMEČI PRAŠKI

izdelujejo se s pomočjo iz Karlsbadskih vodá dobjenih studenčnih produktov, imajo tedaj v sebi vse učinkujoče snovi istih in imajo tedaj izvrstne zdravilne kakovosti.

Raba prijetna. Vadecum Upliv gotov. Slast vznjajoče. bolehaajoče v želodci. Za prebavljenje.

### Neprekosljivo čistilo

upliva brez izjeme hitro in gotovo.

Zdravo! Okrepčujoče!

Tedaj boljši, nego vsa hitro uplivaajoča sredstva, pile, itd.

Prijetno, ceno, pripravno!

Zdravniško priporočano pri boleznih želodca, črev, jeter obistij in mehurja.

Priznato izvrstno

prilavljajoče in pospešujoče sredstvo pri zdrav-

ljenji z mineralnimi vodami.

Dobro skušeno in mnogo iskano domače sredstvo

pri motenem in slabem prebavljenji, pomanjkanji slasti do jedij, shlapu želodca in črev valed sedenja, zasliženji, slabosti po jedi, sitnem vzdigovanji in napenjanji, zgagi, bolečinah v želodci, ščipanju ali krči, navalu krvi, glavobolu, omotici, trdovratnem glavobolu, strjenji krvi, zlateji žili, nepravilnem izpraznenji, trdovratnem zapiranji in debelenji.

Dobiva se v škatljicah za poskušnjo po 60 kr. (1 m.), a 1/4 škatljica 2 gld. (3 m. 50 v.) v lekarnah in prodajalnicah mineralnih vod.

Pristno samo, če ima vsaka posamična škatljica varstveno znamko in Lippmann-ov imenski počrk.

Ako se pošlje 2 gld. 15 kr. ali 3 m. 80 v., pošlje poštnine prosto jedno originalno škatljico

Lippmann-ova lekarna v Carlsbad-u

ali njene zaloge.

Manj kot jedna originalna škatljica se ne pošlje.

Dobiva se na Kranjskem v lekarnah v Kranji, v Ljubljani (U. pl. Trnkoczy, lekar, H. Birschitz, lekar), v Rudolfovej, v Radovljici, v Črnomlju, kakor tudi v vseh lekarnah avstrijske države itd. (78—34)

### Išče se

Andrej Andrejašič iz Podgorij v koperskem okraju, da bi podedoval dedščino umrlih sorodnikov, (411—3)

Pojasnila da Josip Paulić, pošta Cernikal.

## Moko

iz najboljša banaške pšenice po najnižjih cenah prodaja na drobno

prvi umetelni mlin v Domžalah v Ljubljani, Slonove ulice št. 50.

(395—6)

Guardia.

Zaloga na debelo

pri Josipu Kušarji v Ljubljani,

Vegove ulice št. 6.

Za mnogobrojna naročila se uljudno prosi.

## Razglas.

Naznanja se, da bode z dovoljenjem visoke ces. kr. deželne vlade v Ljubljani dné 7. maja, št. 4469, navadni letni somenj sv. Janeza dan o Kresu v Škofji loki letos na soboto 26. junija prestavljen.

Škofja loka, 7. junija 1886.

Valentin Sušnik, župan.

(421—1)

## Živinski somenj v Žalci.

Zaradi Binkoštnih praznikov bode letošnji somenj sv. Antona v Žalci v torek dné 15. t. m.

Ker se bode zaradi velike suše gotovo veliko govedine in konj prignalo, se kupci ujudno vabijo.

Župan:

Drag. Žuža.

(422—1)

## Dobrovoljna

## dražba vina.

Na gospositji „Božjakovina“ (željeznička postaja) prodavati će se dne 16tog i sljedećih dana mjeseca lipnja t. g. putem dobrovoljne dražbe do

2000 vedara

## dobroga vina

raznih godišta.

Dražbovati će se po lagvih, kupac dužan je položiti kupovinu odma u gotovom.

## Upraviteljstvo dobara.

(416—2)